

другитѣ кралски знакове заедно съ утвърдителната грамота⁹⁰. Царица Мария вѣнчала малолѣтния си синъ царь Михаилъ II и го провѣзгласила за съуправителъ на баща му Константинъ Асѣнь⁹¹. Пахимеръ говори, че царь Георги Тертерий I, слѣдъ като билъ избранъ за владѣтель, билъ коронясанъ⁹². За короната на българските владѣтели, като знакъ на царското имъ достоинство, се говори не само въ византийските лѣтописи, но и въ българските паметници. Кедринъ извѣстява, че византийскиятъ императоръ Василий II намѣрилъ въ Охридъ богато съкровище, което било пълно съ пари, бисерни корони и златотѣкани дрехи⁹³. Царь Калоянъ въ писмата си къмъ римския папа казва, че неговите прѣдшественици Симеонъ, Петъръ и Самуилъ получавали царски корони отъ римската църква⁹⁴. За короните на българските владѣтели се споменува въ житието на св. Иванъ Рилски⁹⁵ и въ българските хрисовули⁹⁶. Въ монетите българските владѣтели сѫ изобразени въ царското си облѣкло и съ корона на главата. Българската царска корона не била еднообразна, и всичките български владѣтели не носѣли еднакви корони. Тя била обикновено низка съ двѣ висулки на слѣпите очи, които били украсени съ

⁹⁰ Theiner, I, 30.

⁹¹ Rachym. I, 430.

⁹² Ibid. " 449.

⁹³ Cedr. " 469.

⁹⁴ Theiner. I, 27. „In nomine patris et filii et spiritus sancti, Amen. Cum placuit domino nostro Ihesu Christo me dominum et imperatorem totius Bulgarie et Blachie facere, inquisivi antiquorum nostrorum scripturas et bibros et beate memorie imperatorum nostrorum predecessorum leges, unde ipsi sumpserunt regnum Bulgarorum et firmamentum imperiale, coronam super caput eorum et patriarchalem benedictionem et diligenter perscrutantes in eorum invenimus scripturis, quod beate memorie ille imperateres Bulgarorum et Blachorum Symeon, Petrus et Samuel et nostri predecesseros coronam imperii eorum et patriarchalem benedictionem acceperunt a sanctissima dei Pomana ecclesia et apostolica sede, principe apostolorum Petro“.

⁹⁵ Гласник, XXII, 281.

⁹⁶ Рилски хрисовулъ, 4.